

Voorbereiding 16.1: Izak

Schriftgedeelte

Genesis 21:1-21

Thema

Izak

Exegese

Genesis 21:1-21

Vers 1-2

Als hier staat dat de HEERE Sara bezoekt, is dat met genade, om Zijn belofte te vervullen. Dit in tegenstelling tot het bezoeken met Zijn straffen.

Al zo vaak hadden Abraham en Sara zich afgevraagd of de belofte nog wel vervuld zou (kunnen) worden. Nu gaat die in vervulling. De herhaling in deze verzen onderstreept dat God Zijn belofte zéker vervult. Zo is Izak het kind van het wonder, dat menselijk gezien niet geboren kon worden (Genesis 18:11).

Vers 3-5

Al eerder (Genesis 17:19) had de HEERE de naam van het kind gegeven: Izak (= hij (of: men) lacht). Zo roept Abraham de naam van zijn kind uit; het Hebreeuwse woord voor 'noemen' betekent ook 'roepen'. Zoals Hij beloofde, is de Engel des HEEREN nu ook aanwezig in de tent (Genesis 18:10). De grote Zoon van Izak is hier aanwezig. Dit kind is het begin van Christus. Abraham lacht: God vervulde na 25 jaren Zijn belofte, als hij al 100 is. Sara lacht nu in geloof. Dit kind is het bewijs van de trouw van God.

Als Izak acht dagen is, besnijdt Abraham hem, naar de opdracht die de HEERE eerder gaf (Genesis 17:10) en hij ontvangt het teken van Gods verbond aan zijn lichaam. Zo ontvangen wij het nieuwtestamentische teken en zegel in de heilige doop.

Vers 6-7

Sara aanbidt de HEERE Die machtige wonderen deed en Zijn belofte vervulde, terwijl dat naar de mens onmogelijk was.

Vers 8

Als Izak geen borstvoeding meer krijgt, maar overgaat op vast voedsel, organiseert Abraham naar gewoonte een feestmaaltijd. Izak is dan ongeveer drie jaar. Wellicht is er extra grote vreugde geweest, omdat Izak het teken is van de Heiland Die komt. Via de lijn van Izak zullen alle geslachten gezegend worden.

Vers 9

Het woord 'spottende' is te vertalen met lachende; schamper lacht Ismaël Izak uit en verstoort zo de vreugde. Hij beseft dat Izak de erfgenaam is en zijn plaats zal innemen. Hij zal ongetwijfeld van Gods beloften hebben gehoord en hebben begrepen dat hij niet de beloofde zoon was. Naast Izak, de zoon van de belofte, was hij het kind van het vlees, van menselijke berekening (Galaten 4:29). Hij zal ook gehoord hebben van de belofte die er voor hem was, van de zegen die hij zou ontvangen. Maar het is hem niet genoeg en hij bespot Izak.

Vers 10-11

Sara vraagt Abraham in heftige woorden 'de dienstmaagd en haar zoon' weg te sturen. Natuurlijk is hier sprake van moederliefde, maar ze denkt vooral ook aan de belofte van God. Het is erg dat Ismaël Izak uitlacht en bespot. Ze begrijpt dat ze moeten kiezen tussen de lijn van de belofte en de lijn van het vlees. Geen compromis is mogelijk. Sara reageert op een menselijke manier, maar de diepste drijfveer is dat alleen de beloofde zoon de erfenis toekomt. Abraham is het totaal oneens met Sara; Ismaël is ook een zoon van hem.

Vers 12-13

Opnieuw maakt Abraham een beproeving door. Hij moet, vertrouwend op God, zijn zoon laten gaan. Hier wordt Abraham geconfronteerd met zijn eigen zonde van ongeduld en menselijke berekening (Genesis 16). Al is Izak de wettige erfgenaam, God zal Ismaël niet vergeten. Ook hij zal tot een groot volk worden en gezegend worden. De HEERE roept Abraham op naar Sara's stem te horen, omdat zij op dat moment naar Gods Woord spreekt.

Vers 14-16

Gehoorzaam aan Gods oproep voorziet Abraham Hagar en Ismaël 's morgens vroeg van voedsel en drinken en hij stuurt hen weg. Het zal hem diep verdriet hebben gedaan zijn zoon weg te zenden. Als het water op is en Ismaël niet verder kan, legt Hagar hem onder een struikje. Op een boogschot afstand gaat zij zitten. Ze kan het niet aanzien dat haar kind sterft. Ze denkt hier niet meer aan de belofte dat Ismaël tot een groot volk zal worden. Dan zou ze op die belofte pleiten. Ismaël betekent immers: 'God hoort'.

Vers 17-19

Maar 'de God des aanzien' ziet en hoort de jongen. Zijn Engel richt het woord tot Hagar. Hij vraagt haar hoe het met haar is. Hij stelt haar gerust; zij hoeft niet bang te zijn. De Heere heeft het geroep van haar jongen gehoord. Ze moet opstaan en de jongen overeind trekken. Hij zal hem tot een groot volk maken.

De HEERE wijst haar een bron, waar ze fris water kan putten.

Vers 20-21

God houdt Zijn belofte: Hij is met Ismaël. Ze blijven in de woestijn van Paran. Zijn moeder zoekt een vrouw uit Egypte, haar geboorteland, voor hem. Ondanks alles wat de HEERE hem gaf, keerde Ismaël zich van Hem af.

Geloofsleer

- HC vraag 3 Natuurlijke neiging onze naaste te haten.
- HC zondag 40 Het verbod op jaloezie, haat en boosheid als wortel van alle kwaad tegen de naaste.

Gebedspunten

- Pleiten en vertrouwen op de beloftes, die God geeft in Zijn Woord.
- Dank, dat Hij altijd Dezelfde blijft. Hij doet wat Hij belooft.
- Dankbaarheid, dat Hij nog steeds werkt van geslacht tot geslacht, van familie tot familie, van ouders op kinderen. Zijn huis is nog niet vol!
- Bewaring voor jaloezie en ruzie in het gezin.

Psalm- en liedlijst

Maak een keuze uit de volgende psalmen en liederen:

Psalm	6:2	Vergeef mij, al mijn zonden
	9:1	Ik zal met al mijn hart den HEER'
	32:6	Rechtvaardig volk, verheft uw blijde klanken
	34:2	Komt, maakt God met mij groot
	98:4	Laat al de stromen vrolijk zingen
	LvM:1	Mijn ziel verheft Gods eer

Lied	UMK	Abraham is heel bedroefd
	ZB	Abba, Vader, U alleen
	ZB	Dankt, dankt nu allen God
	ZB	Groot is Uw trouw, o Heer'

Introductie op de vertelling

Versier van te voren de ruimte alsof er een verjaardag is (slingers, ballonnen, taart op feestelijke bordjes, etc.). 'Dek' voor in de ruimte een tafel met kleurige bordjes en bekertjes. Pak een grote kartonnen doos of voorwerp in met vrolijk inpakpapier. Doe dat ook met een klein doosje of voorwerp. Zet beide 'cadeaus' goed zichtbaar neer voor de groep.

Nadat je de eerste, algemene dingen hebt gezegd over de aankleding en de sfeer van de ruimte benoem je dat het grote cadeau voor een van de kinderen uit de groep is (noem bij naam). Zeg dat het kleine cadeau voor een ander kind is (noem opnieuw een naam). Wacht op de reactie van de kinderen en benoem daarna wat je ziet gebeuren. Er zullen kinderen opgetogen en verrast zijn, maar ongetwijfeld reageren kinderen ook verontwaardigd. Er komen natuurlijk vragen naar het 'waarom'. Vraag de kinderen of ze het eerlijk vinden, dat je het grote cadeau weggeeft aan een van hen. Waarom zou juist dit kind in aanmerking komen voor dit grote cadeau? Waarom krijgt het andere kind 'maar' het kleine pakje? Is dat, omdat het ene kind beter is dan het andere?

Schrijf het woord 'jaloers' op het bord en vraag de kinderen naar de uitingen ervan (als zij jaloers zijn, wat doen zij dan?). Denk aan: uitschelden, uitlachen, de ander pijn doen, belachelijk maken, gemene dingen/leugens over de persoon vertellen. Vaak komt afgunst tot uiting in de groep, zodat de persoon, die onderwerp is van de jaloezie, nog eens extra benadeeld wordt. Evt. de oorzaak en het 'doel' van jaloers zijn vermelden op het bord. *Oorzaak*: jezelf beter vinden dan een ander, vinden dat je meer recht hebt op iets, vinden dat jij het meer verdiend hebt dan de ander, de ander iets niet gunnen. *Doel*: je eigen gelijk krijgen, je eigen eer hoog houden.

Vertel dat we in de Bijbel ook verhalen kunnen vinden over jaloezie en de nare gevolgen ervan. Maak de koppeling naar de vertelling van vandaag.